

**Waar mensen
elkaar in 't leven dragen
begint nieuwe hoop
te dagen.**

C. Desoete

bidbende bloemen

-in novemeberdagen
spreken bloemen
een stil en een eigen verhaal...-

Stil zijn ze, altijd,
geroepen om te bloeien,
om te kleuren en te geuren.
Geduldig worden ze wat ze zijn: bloem.
Ze hebben geen haast,
meten zich niet met een andere bloem,
verdragen elkaars schaduw,
gunnen elkaar de ruimte.

Ze strelen onze ogen,
sieren de schepping
en verblijden het mensenhart.
Ze maaien niet en zaaien niet (Mt 6),
mooier zijn ze dan Salomo's pracht,
mooier dan maaksels van mensenheden.
Ze loven hun schepper,
zoals hun vrienden de sterren
stralen ze verheugd,
elk vanaf zijn eigen plaats.
Hij roept en zij zeggen:
"Hier zijn wij!"
Vol vreugde stralen ze
voor Hem die hen schiep. (Baruch 3)

Ze zijn
in de tegenwoordigheid van God,
in de nabijheid van Ik-Ben.
Dàr zijn, dat is bidden.
Het eigenlijke bidden
is geen 'aparte' bezigheid.
Het is een zijn-met-God, ononderbroken.
Zoals de bloemen bloeien.

Ze zijn zoals wij:
verschillend, vergankelijk,
kwetsbaar, afhankelijk...

"Mensen, hun dagen zijn als het gras,
zij bloeien als bloemen in het open veld,
dan waait de wind en ze zijn verdwenen."
(Ps 103)

Bloemen bloeien gebed.
Ze waken in het Godshuis, bij het altaar –
bloeiende godslamp.
Ze vragen niet om lof,
ze leven.
Daartoe zijn ze geschapen
op hun eigen tijd,
hun eigen seizoen.

Soms kunnen wij hen helpen,
ze tot hun recht te laten komen.
Met hun vorm en kleur,
hun bloeiwijze, hun geur.
Hen samenbrengen
in compositie van lof,
deelnemend aan de liturgie
van stilte en lofzang,
sierlijk en wijs.

De liturgische tijd,
de aankleding van de kerk,
de rang van het liturgische feest,
de persoon van de feesteling,
heel de liturgische ruimte –
bloemen maken er deel van uit.
Op hun eigen wijze.
Op hun eigen plaats.

Bloemen zijn het gebed.

Zo ook de bloemen
in weemoedige stilte neergelegd
bij onze dierbaren.

Bloemen zijn het gebed.

Waar bent u God? Waar bent U God, wanneer de dood als een vuist op het leven neerkomt? Waar horen wij thuis wanneer verdriet de aarde onherbergzaam maakt? Wees niet de verre onbekende. Laat ons niet achterblijven in het leven als in een leegstaand huis. Kom naderbij, God, dat wij mededogen in uw zwijgen voelen. Wees in het hart van de man die schreit. Wees in de blik van het kind dat niet begrijpt. Wees in het zwijgen van de moeder die alles deed wat ze kon. Laat over ons geen eindeloze schaduw vallen. Maar kom naderbij. Bewaar het licht in onze ogen. Gij, onze hoop die ons hebt toegezegd: 'Ik zal er altijd zijn'.

Noem haar.

Je naam
wordt nog wel genoemd
maar anders
en ook minder.

Je naam is aan het vervagen
in het leven dat doorgaat –
een ander zit al op je plaats.
Je naam wordt vaker niet genoemd.
Niet opzettelijk
Maar ongemerkt.

Onverwacht, ineens
noemt iemand jouw naam
alsof je er nog bent.

Je naam,
Jouw naam,
geschreven in mij.

Noem haar,
fluister haar,
maar zwijg haar niet dood.

Een thuis voor velen

Wij mogen samen bouwen
aan onze school
om ze te maken tot een huis,
een stad, een land
dat een thuis is voor velen.

We zijn dankbaar voor de grote inzet
van vele mensen die ons voorgingen
en waarop we kunnen verder bouwen.

Wij vragen uw zegen
over onze samenwerking.

Laat de verbondenheid
groeien in onze groep
zodat de talenten
van onze leerlingen en medewerkers
en die van ieder van ons
elkaar mogen versterken.

Geef dat wij nooit
het geloof in elkaar
en in onze missie
zouden verliezen.
Maar maak het alle dagen
nog een beetje sterker.

Keuzes

Langs vele wegen
en lange verhalen
van tal van mensen
brengt Gij ons vandaag samen.

De wegen van het engagement
de verhalen van onderwijzen met een hart
de levenskeuzes van zovelen
kruisen hier elkaar.

Geef ons de moed om op onze beurt
een weg te banen
een nieuw hoofdstuk toe te voegen
en oude keuzes te hernieuwen.

Houd ons gaande
naar een toekomst
die even slechts de onze is
maar altijd die van U.

De rijkdom van ieders eigenheid

Wij danken U
omdat Gij ons hier samenbrengt.
Omdat Gij het wilde
hebben wij hier een huis gebouwd
niet voor onszelf
maar voor de velen
die hier mogen werken,
te gast zijn,
of een opleiding volgen.

Laat dit huis een plaats zijn
van echte ontmoeting
waar we de rijkdom ervaren
van ieders eigenheid.

Maak ons samen zijn vruchtbaar
en inspireer onze woorden
opdat zij mogen bijdragen
aan de groei van eenieder
en van ons gezamenlijk project.